

Definitieve beschikking

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1327518/1356377

Directie

Ecologie

Geachte

Aanvraag

Bij brief van 30 augustus 2007 heeft u een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: de wet). De vergunningaanvraag is op 4 september 2007 ontvangen. De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van een melkrundveehouderij in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Deurnese Peel en Mariapeel.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij het college van Gedeputeerde Staten van de Provincie Limburg gevraagd om instemming met ons besluit en hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deurne.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Werkgroep Behoud de Peel (WBdP) en Staatsbosbeheer de gelegenheid gegeven een zienswijze betreffende uw aanvraag naar voren te brengen.

De volgende reacties zijn ontvangen:

Op 16 oktober heeft de Gemeente Deurne ons geïnformeerd dat zij op 12 juni 2007 een melding Besluit Landbouwbedrijven milieubeheer heeft geaccepteerd die overeenkomt met onderhavige aanvraag voor een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998. Gemeente Deurne adviseert de gevraagde vergunning te verlenen.

Op 29 oktober 2007 is een reactie ontvangen van Werkgroep Behoud de Peel (WBdP). WBdP is ook van mening dat de gevraagde vergunning verleend kan worden, omdat de emissie c.q. depositie afneemt t.o.v. de milieuvergunning uit 1973.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Binnen de gestelde termijn is geen zienswijze van Staatsbosbeheer ontvangen. Bij schrijven van 30 november 2007 heeft provincie Limburg ingestemd met vergunningverlening.

Nummer

1327518/1356377

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Onze Minister kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet). Op grond van artikel 10a wijst Onze Minister gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de Minister aangewezen Vogelrichtlijn-gebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

De Minister heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst.

De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 ter implementatie dient van de Habitatrichtlijn, ligt richtlijnconforme interpretatie dan ook in de rede.

Dat betekent dat ook voor Habitatrichtlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van activiteiten die effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het

natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Nummer
1327518/1356377

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied, beschermd natuurmonument)

Beschermd natuurmonument

Het gebied Deurnese Peel is bij besluit van 11 december 1980 , aangewezen als beschermd natuurmonument en bij besluit van 8 mei 1981 als Staatsnatuurmonument. De Mariapeel is op 21 september 1976 aangewezen als staatsmonument en Grauwveen op 26 maart 1984 als beschermd natuurmonument. De wezenlijke kenmerken van de gebieden zijn in de aanwijzingsbeschikkingen beschreven. De wezenlijke kenmerken van de gebieden zijn onder andere: een complex van fragmenten van levend hoogveen, beginstadia van regenererend complex van fragmenten van levend hoogveen en heide rustend op hoogveen en minerale gronden.

Vogelrichtlijngebied

Het gebied Deurnese Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 12 mei 1992, kenmerk NO. J. 927234.

Zoals hiervoor bij het wettelijke kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet. Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De instandhoudingdoelstelling is als volgt omschreven: “Bestuur en beheer van “de Deurnese Peelgebieden” zijn gericht op bescherming, behoud en ontwikkeling van betekenis van dit gebied. Dit komt ondermeer tot uitdrukking in de aanduiding in het structuurschema Natuur- en Landschapsbehoud (Kamerstukken II, 1980/81, 16820) van het gebied tot Grote Eenheid Natuurgebied (tezamen met de gedeeltelijke aangrenzende Mariapeel), de aanduiding “kerngebied” in het Natuurbeleidsplan (1990) en de aanwijzing tot beschermd natuurmonument en staatsmonument op grond van de natuurbeschermingswet (Stbl. 1976, 572).

De aanwijzing als vogelrichtlijngebied heeft betrekking op de volgende vogelsoorten waarvoor momenteel instandhoudingsdoelstellingen worden opgesteld:

Dodaars, toendrarietgans, nachtzwaluw, blauwborst en roodborsttapuit.

Habitatrichtlijngebied

Het gebied Deurnese Peel & Mariapeel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Het gebied omvat naast De Deurnese Peel, dat in 1980 is aangewezen als beschermd natuurmonument en het geheel in Limburg gelegen Grauwveen, dat in 1984 is aangewezen als beschermd natuurmonument.

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat Deurnese & Mariapeel één van de belangrijkste gebieden in het peelgebied vormen voor aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is tot hoogveenlandschap. De kernopgaven zoals gesteld in het gebiedendocument, dat is uitgegeven door het Ministerie van LNV, zijn onder meer:

- **Initiëren hoogveenvorming:** Opgang brengen of continueren van hoogveenvorming in herstellende hoogvenen in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap). Waar nodig uitbreiding van de oppervlakte van het habitatype H 7120 (Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie mogelijk is).
- **Overgangszones grote venen:** Ontwikkeling van overgangszones van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) incl. lagzones (met o.a. hoogveenbossen, zure vennen en overgangs- en trilvenen en porseleinhoen, paapjes en watersnip).

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Door verzuring, vermesting en verdroging gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofdioxide en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermessing worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met het soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 door de minister van LNV gepubliceerd. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten op het Natura 2000 gebied ofwel de instandhoudingdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden niet in gevaar worden gebracht.

In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom, op basis van wetenschappelijk onderzoek, normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de normen voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen. Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, NMP). Deze trend zal zich – zo blijkt ook uit het Alterrapport – de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het NMP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen. Een en ander betekent dat, ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen.

Op grond van het bovenstaande bestaat wetenschappelijk voldoende zekerheid dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze gronden kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkrundveehouderijen van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Overwegingen

De Natuurbeschermingswet 1998 en het toetsingskader “Ammoniak en Natura 2000” zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht. In het toetsingskader wordt onderscheid gemaakt in drie stappen om te toetsen of een Natuurbeschermingswetvergunning verleend kan worden. Deze stappen zijn achtereenvolgens doorlopen.

Aanvraag om vergunning

De nieuw aangevraagde Natuurbeschermingswetvergunning heeft uitsluitend betrekking op melkrundvee en het daarbij behorende jongvee. Er worden in de nieuwe situatie geen vleeskuikenouderdieren meer gehouden.

Stap 1

De eerste stap is het beantwoorden van de vraag of er sprake is van een graasdierbedrijf dat grondgebonden is. In onderhavig geval betreft het een melkrundveebedrijf dat niet grondgebonden is. Het bedrijf heeft daarom slechts een beperkte landschappelijke en ecologische betekenis.

Stap 2

De tweede stap is te beoordelen of de nieuwe depositie na uitbreiding binnen de kritische depositiewaarde van het natuurgebied valt. Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied Deurnese Peel en Maria Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “AAgro-Stacks” is eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Nummer
1327518/1356377

Details van Emissie Punt: Stal 1

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie kg/ammoniak/ jaar	Totaal kg/ammoniak/ jaar
1	A1.6.1	melkrundvee	163	9.5	1548.5
2	A3	jongvee	52	3.9	202.8
3	A7	fokstier	1	9.5	9.5

Details van Emissie Punt: Stal 2

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie kg/ammoniak/ jaar	Totaal kg/ammoniak/ jaar
1	A3	jongvee	12	3.9	46.8

Details van Emissie Punt: Stal 3

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie kg/ammoniak/ jaar	Totaal kg/ammoniak/ jaar
1	A3	jongvee	49	3.9	191.1

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens is de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Emissie Punten:

BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte (m)	Gem.geb hoogte(m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie tot. kg/ammoniak /jaar
Stal 1	189 670	378 258	1,5	7,8	0,5	0,40	1 761
Stal 2	189 698	378 295	1,5	3,1	0,5	0,40	47
Stal 3	189 724	378 290	1,5	4,1	0,5	0,40	191

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. In overeenstemming met de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006). De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Deze locaties worden ingevoerd in het verspreidingsmodel. Het model berekent vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de ingevoerde (gevoelige) locaties. De coördinaten van de gevoelige locaties en de berekende depositie op dat punt zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer
1327518/1356377

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie mol/ha/jaar
1	A	189 977	378 311	81,51
2	B	189 880	378 540	101,73
3	C	189 392	378 257	41,21

De depositie op de Deurnese Peel en Maria Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt 101,7 mol per hectare per jaar. Dit is groter dan de drempelwaarde (5 %).

Stap 3

Vervolgens wordt de vraag gesteld of de nieuwe depositie na uitbreiding kleiner of gelijk is dan de huidige depositie.

Bestaand gebruik

Voor dit bedrijf is op 22 mei 1973 een Hinderwetvergunning verleend door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deurne. Deze milieuvergunning is verleend voor het houden van 50 melkkoeien, 40 jongvee en 2500 vleeskuikenouderdieren. Voor het bestaand gebruik respecteren wij de vergunde situatie die gold voor 1 oktober 2005. In onderhavig geval is dat de Hinderwetvergunning d.d. 22 mei 1973.

Op basis van de onderliggende vergunning is het bestaand gebruik:

Tabel 1. Bestaand gebruik

Stal	Huisvestings-systeem	Diercategorie	Aantal	Aantal	Ammoniak	
Nr.	Houderij/hoktype Code (groenlabel)		dieren	Dier plaatsen	kg NH3 per dier	totaal kg NH3/jr.
A1.6.1	Overige huisvestingssystemen	melkkoeien	50	50	9,5	475,0
A3	Overige huisvestingssystemen	Vr. jongvee	40	40	3,9	156,0
E4.9	Overige huisvestingssystemen	Vleeskuikenouderdieren	2500	2500	0,58	1450,0

TOTALEN BEDRIJF

2081,0

*Aangevraagde situatie***Nummer**

In de bij ons ingediende aanvraag ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 wordt vergunning gevraagd voor uitsluitend melkrundvee en het daarbij behorende jongvee. Er worden in de nieuwe situatie geen vleeskuikenouderdieren meer gehouden. Er wordt derhalve vergunning gevraagd voor de in de onderstaande tabel opgenomen stalsystemen en dieraantallen:

1327518/1356377

Tabel 2. Aangevraagde situatie

Stal	Huisvestings-systeem	Diercategorie	Aantal	Aantal	Ammoniak	
Nr.	Houderij/hoktype Code (groenlabel)		dieren	Dier plaatsen	kg NH3 per dier	totaal kg NH3/jr.
A1.6.1	Overige huisvestingssystemen	melkkoeien	163	163	9,5	1548,5
A3	Overige huisvestingssystemen	Vr. jongvee	113	113	3,9	440,7
A&	Overige huisvestingssystemen	Dekstier	1	1	9,5	9,5
TOTALEN BEDRIJF						1998,7

Bij het beoordelen van de aanvraag is gekeken naar de veranderingen ten opzichte van de onderliggende voor de inrichting geldende vergunning. Het veebestand waarvoor op 22 mei 1973 een milieuvergunning gold veroorzaakt een emissie van 2081,0 kg ammoniak per jaar.

Het veebestand waarvoor nu een Natuurbeschermingswetvergunning wordt gevraagd veroorzaakt een emissie van 1998,7 kg ammoniak per jaar. De daarbij behorende depositie op de Deurnese Peel en Maria Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt 101,7 mol per hectare per jaar.

Doordat de ammoniakemissie en de depositie afneemt zal het project afgezet tegen de instandhoudingdoelstellingen de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats niet verslechteren. Van de voorgenomen activiteit wordt ook geen verstorend effect verwacht op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Concluderend zijn wij van mening dat de natuurlijke kenmerken van de Deurnese Peel en Maria Peel voldoende kunnen worden beschermd.

Besluit**Nummer**

1327518/1356377

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN 19d**

aan M. Keunen voor het veranderen van het melkrundveebedrijf aan de Oude Peelstraat 97, 5759 PB Helenaveen met een bijbehorende depositie van 101,7 mol/ha/jaar op het dichtstbijzijnde gebied Deurnese Peel en MariaPeel.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van het melkrundveebedrijf op de Deurnese Peel en Maria Peel mag niet meer bedragen dan 101,7 mol/ha/jaar.

Begrip

Depositie: de ammoniakdepositie berekend op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, versie 1.0.

's-Hertogenbosch, 11 december 2007

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

bureauhoofd Natuurverkenningen

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (M. Keunen) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in Eindhovens Dagblad, regio Helmond, d.d. 19 december 2007.

Nummer

1327518/1356377

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

1327518/1356377

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. [REDACTED] Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Deurne, Postbus 3, 5750 AA Deurne
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, t.a.v. [REDACTED], Postbus 139,
5750 AC Deurne
- 0 Staatsbosbeheer, [REDACTED] Postbus 330, 5000 AH Tilburg
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies,
Postbus 5700, 6202 MA Maastricht
- 0 Handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 [REDACTED] (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 [REDACTED] auteursexemplaar (NV - V13-flex)
- 0 dossier

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen